

Enkele bedenkingen bij het vak 'project' in het vernieuwd beroepsonderwijs

Dat er binnen het beroepsonderwijs heel wat veranderd is de laatste jaren hoef ik je vast niet te vertellen. Dat niet al die veranderingen verbeteringen zijn, zal je misschien minder bekend zijn.

Hoewel ik niet iemand ben die erg wantrouwig staat tegen elke verandering (ik heb het afgelopen jaar heel goeie ervaringen opgedaan in een pilootproject thematisch werken) toch stel ik me heel wat vragen bij wat me dit jaar in de schoot geworpen werd : het vak project.

Bij mij op school omvat het vak 'project' Nederlands, Wiskunde en Maatschappelijke vorming, maar deze opsplitsing wordt niet meer gemaakt en als één pakket, het vak 'project', op het uurrooster geplaatst. Het betekent wel dat elk onderwerp dat binnen het vak 'project' behandeld wordt aspecten van Nederlands, wiskunde en maatschappelijke vorming moet bevatten.

Als leerkracht moet je er dus voor zorgen dat een andere discipline dan die waarvoor je opgeleid bent aan bod komt tijdens je project. Persoonlijk vind ik dat hiermee voorbijgegaan wordt aan alle vakdidactiek. Het aanbrengen van Nederlands gebeurt wel op een heel andere manier dan het aanbrengen van wiskunde. Het is ook zo dat je geleerd hebt om binnen je leerstof allerlei moeilijkheden te ontrafelen en te zien wat dikwijls moeilijkheden geeft bij leerlingen. Je hebt allerlei trucjes en middeltjes gezocht om iets beter verstaanbaar te maken, iets anders uit te leggen. Eerlijk gezegd weet ik niet hoe ik daar voor wiskunde aan moet beginnen.

Verder vind ik dat heel gestructureerd werken erg belangrijk is binnen het beroepsonderwijs. Leerlingen voelen zich vaak erg onzeker, hebben nood aan een kader, aan steunpunten hier en daar. De laatste jaren heb ik vooral gewerkt aan het systematisch opbouwen en aanbrengen van de leerstof. Steeds verder bouwen op iets van vroeger, altijd iets uitbreiden, iets moeilijker. Niet uitgaan van wat je 'verondersteld' gekend te zijn maar steeds nagaan of dat ook steeds zo is.

Ik vrees dat daar binnen het vak 'project' nog weinig van overblijft. Het lijkt me dat de leerstof hier ondergeschikt is aan het project. De remediëring blijft weg, essentiële vaardigheden die nodig zijn voor het volgende project worden even vlug, tussen twee projecten door, aangebracht.

Tenslotte kan ik me niet van de mening ontdoen dat het hele vak project lijkt opgezet om die zo 'moeilijke' beroepsschoolleerling op een zo 'aangenaam mogelijke manier bezig te houden', aandacht gaat vooral naar persoonlijke en sociale groeiprocessen, veel te weinig naar het inhoudelijke, naar iets bijleren. Toch is mijn ervaring dat heel wat leerlingen in het beroepsonderwijs vragen om iets bij te leren, naar wat meer kennis, naar hoe ze dat kunnen doen, wat dat betekent, hoe ze dat best op papier zetten enz. Die vraag van leerlingen wordt te weinig au serieux genomen. Toch is dat heel belangrijk want in een maatschappij die zo op kennis gericht is, zullen zij die een aantal basisvaardigheden niet beheersen als eerste uit de boot vallen.

Op het ogenblik dat ik dit schrijf, ligt het eerste thema voor het vak 'project' klaar. Gelukkig waren we met zijn drieën om het voor te bereiden en hadden we wel steun aan elkaar. Straks komt de praktijk. Misschien vallen heel wat van mijn bedenkingen weg als ik het uitgete probeerd heb, misschien komen er heel andere in de plaats...

Katrien De Vlaemynck, Lange Kroonstraat 177, 2530 Boechout.